

Joulun sanoma

Sävellys: Matti Kaarlenkaski

Sanat: Martta Palola

Joulun sanoma

Joulun kellot kaikuu yli tienoon,
kaikuu rauhan, juhlan sanomaa, sanomaa,
kutsuu hiljentymään seimen ääreen,
Vapahtajan kaiken maailman.

Hiljenevät tienoot hämyiltaan,
luonto yhtyy juhlaan ihmisten, ihmisten.
Kaikkeus maan ja taivaan alla,
Isän rakkaan käden luotujen

Syttyy kirkkomaalle jouluvalot,
tähdet taivaalla luo loistettaan, loistettaan.
Käymme sinne askel hiljenneenä,
muistot elää, syttyy kynttilät.

Hiljenny, oi sydän, joulun rauhaan,
jouluvieras, tule sydämeen, sydämeen.
Yksin Hän voi juhламиelen antaa,
joulun valon maahan kirkkauden, kirkkauden.

S. TAHTONEN

Ch Cm Ad G Cm G Fm

TÄHTÖNEN NIIN SYDÄMESSÄ PIENEN PIENI PILVEN TAKAA MOLEMMILLA KURKkaa. LAUKkaa, METSÄPOULU SILMÄNSÄ KUN

Dm Fm Bb Cm F Am Dm G7 C

LA VAIN KAKSI HENNON VALON IHMISLÄSTÄ TAVUA-HALTA ON. SAA. TYKKYKUSEN NURKKAPOISSÄ LATVAN VIEREEI PIENEN MÖKI.

AD gmi Bb Fm G7

LÄHES LADON PAKKA-NUON KUN NURKkaa PAUKkaa, TÄHTÖ-NEN TUO PIENEN PIENI ASETTUU, SE TÄHTÖNEN EI SILMÄN ILO JOUNDU PILVEN

Ch Cm FINE C G F G C F Am

ON. TAA SILLOIN ILTA ON, MEKKEN KAIKKI NURKku.

G> F Dm C Em C

SILLOIN ILTA ON, HILJAA NOUSEE KU.

D. S. al Fine

(S) TÄHTÖNEN NIIN PIENEN PIENI PILVEN TAKAAN HÄIPYI.
 KAKSI IHMISLÄSTÄ NYT KUUN LAISTE VALAISEE.
 PIENEN MÖKIN HÄMÄRISÄ NUKKUMATTI VIIPYI.
 PEITON ALLA KAKSI PIENÄ NENÄÄ TUHISEE.

2*